

1966 r. na podstawie pisemnego zgłoszenia, potwierdzonego przez polski graniczny urząd celny.

§ 21. Wywóz z kraju pieniędzy polskich i zagranicznych oraz innych wartości dewizowych, jak również przywóz z zagranicy pieniędzy polskich w wypadkach lub na warunkach innych niż przewidziane w niniejszym zarządzeniu wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.

§ 22. 1. Tracą moc zarządzenia Ministra Finansów:

- 1) z dnia 1 sierpnia 1963 r. w sprawie zezwolenia na wywóz i przywóz pieniędzy polskich i zagranicznych oraz książeczek oszczędnościowych przez osoby przekraczające granicę państwową oraz na wydatkowanie pieniędzy polskich za granicą (Monitor Polski z 1963 r. Nr 62, poz. 314, z 1965 r. Nr 34, poz. 191, z 1966 r. Nr 29, poz. 151 i Nr 38, poz. 191 oraz z 1967 r. Nr 38, poz. 186),
- 2) z dnia 4 lipca 1953 r. w sprawie zezwolenia na przewóz (tranzyt) przez polski obszar dewizowy niektórych wartości dewizowych (Monitor Polski Nr A-68, poz. 833),
- 3) z dnia 3 lipca 1958 r. w sprawie zezwolenia na wywóz i przywóz wartości dewizowych stanowiących zawar-

tość kas okrętowych statków morskich bandery polskiej oraz posiadanych przez załogę tych statków (Monitor Polski z 1958 r. Nr 54, poz. 315 i z 1967 r. Nr 16, poz. 77),

- 4) z dnia 20 grudnia 1966 r. w sprawie zezwolenia na wnoszenie pieniędzy polskich i krajowych książeczek oszczędnościowych na statki morskie i na znoszenie ich z tych statków (Monitor Polski Nr 74, poz. 347),
- 5) z dnia 2 czerwca 1958 r. w sprawie przenoszenia pieniędzy polskich przez osoby zatrudnione w wolnym obszarze celnym (Monitor Polski Nr 46, poz. 269).

2. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia przepisy zarządzenia nr 56 Komisji Dewizowej z dnia 2 listopada 1950 r. w sprawie posiadania i wywozu z kraju czeków podróżniczych (travellers cheques) (Monitor Polski Nr A-125, poz. 1551) nie mają zastosowania.

§ 23. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1969 r.

Minister Finansów: *S. Majewski*

395

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 10 grudnia 1968 r.

w sprawie skrzyżowania linii kolejowych z drogami publicznymi.

Na podstawie art. 5 ust. 1 i art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 46 i z 1965 r. Nr 13, poz. 91) oraz art. 6 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach (Dz. U. Nr 54, poz. 311) zarządza się, co następuje:

§ 1. Warunki techniczne, którym powinny odpowiadać skrzyżowania linii kolejowych z drogami publicznymi, zasady projektowania tych skrzyżowań oraz sposób zabezpieczenia ruchu na tych skrzyżowaniach określają przepisy wydane przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,

Ministrem Gospodarki Komunalnej oraz Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego, ogłoszone w Dzienniku Budownictwa.

§ 2. Z dniem wejścia w życie przepisów wymienionych w § 1 traci moc zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 21 września 1962 r. w sprawie skrzyżowania linii kolejowych z drogami publicznymi (Monitor Polski z 1962 r. Nr 76, poz. 354, z 1965 r. Nr 16, poz. 63 i z 1966 r. Nr 74, poz. 353).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *P. Lewiński*

396

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 17 grudnia 1968 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad stosowania mandatów karnych.

Na podstawie art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. z 1966 r. Nr 39, poz. 233) i § 2 ust. 1, 2 i 4 zarządzenia nr 201 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 października 1961 r. w sprawie nadania niektórym organom administracji państwowej uprawnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego (Monitor Polski z 1961 r. Nr 78, poz. 327 i z 1963 r. Nr 68, poz. 338) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 11 kwietnia 1964 r. w sprawie zasad stosowania mandatów karnych (Monitor Polski Nr 28, poz. 126 i Nr 35, poz. 164) § 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 5. Jednostki organizacyjne resortu leśnictwa i przemysłu drzewnego, w których zatrudnione są osoby uprawnione do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego, powinny przekazywać wpływy z mandatów karnych na dochody budżetów właściwych powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty lub dzielnicowych w miastach wyłączonych z województw) rad narodowych.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: w z. *J. Knothe*